



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 486/2025-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára (sudca spravodajca) a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov 1. [REDACTED], narodeného [REDACTED], [REDACTED], 2. [REDACTED], narodenej [REDACTED], [REDACTED], 3. [REDACTED], narodenej [REDACTED], [REDACTED], 4. [REDACTED], narodeného [REDACTED], [REDACTED], 5. [REDACTED], narodenej [REDACTED], [REDACTED] [REDACTED], 6. [REDACTED], narodenej [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], 7. [REDACTED], narodenej [REDACTED], [REDACTED], a 8. [REDACTED], narodenej [REDACTED], [REDACTED], zastúpených JUDr. Dušan Serek advokátska kancelária, s.r.o., Pri zdravotnom stredisku 608, Lokca, proti postupu Krajského súdu v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 9Co/69/2023 takto

### rozhodol:

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

### O d ô v o d n e n i e :

#### I.

#### Ústavná sťažnosť sťažovateľov a skutkový stav veci

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 16. júla 2025 domáhajú vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 9Co/69/2023. Zároveň navrhujú, aby ústavný súd prikázal krajskému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietahov, priznal im primerané finančné zadostučinenie a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Sťažovatelia boli žalovanými v spore vedenom pôvodne Okresným súdom Námestovo pod sp. zn. 3C/96/2013. Predmetom konania bolo určenie vlastníckeho práva pôvodnej žalobkyne

a neskôr určenie, že nehnuteľnosti v k. ú. [REDAKOVANÉ] patria do dedičstva po tejto žalobkyni, keďže táto počas súdneho konania zomrela. Žaloba bola podaná 18. októbra 2013.

3. Na pojednávaní konanom 28. júna 2016 bol vyhlásený prvý rozsudok okresného súdu, ktorým súd žalobe čiastočne vyhovel a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Na odvolanie pôvodnej žalobkyne odvolací súd uznesením č. k. 9Co/43/2017-160 z 2. marca 2017 prvý rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Na pojednávaní 14. septembra 2022 bol vyhlásený druhý rozsudok okresného súdu, ktorým súd konanie v časti zastavil a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Proti druhému rozsudku okresného súdu žalobcovia (právní nástupcovia pôvodnej žalobkyne) podali 27. decembra 2022 odvolanie.

5. Vec bola predložená odvolaciemu súdu 11. mája 2023. Vzhľadom na úmrtie dvoch žalovaných ([REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ]) krajský súd rozhodol uznesením z 18. júna 2024 o pokračovaní v konaní s ich právnymi nástupcami. Ďalšie úkony vo veci vykonané neboli, odvolacie konanie nie je dosiaľ ukončené.

## II.

### Argumentácia sťažovateľov

6. Sťažovatelia zastávajú názor, že vec nie je právne zložitá, zložitejšia sa javila z pohľadu skutkového. Táto skutková „nejasnosť“ však bola vyriešená vykonaným znaleckým dokazovaním. Existenciu priesťahov a najmä skutočnosť, že vec nie je meritórne právoplatne rozhodnutá ani po takmer 12 rokoch od jej napadnutia na súd prvej inštancie, nemožno pripísať na vrub sťažovateľom (ako žalovaným). Uvádzajú, že v konaní vystupovali aktívne, vždy riadne a včas reagovali na výzvy a postup súdu prvej inštancie.

7. Sťažovatelia argumentujú, že odvolacie konanie vzhľadom na to, že konanie pred okresným súdom prebiehalo od podania žaloby do predloženia veci odvolaciemu súdu 11. mája 2023 takmer 10 rokov, možno aj vzhľadom na skutočnosť, že samotné odvolacie konanie prebieha viac ako 2 roky, považovať za neprípustný priesťah. Zastávajú názor, že odvolací súd, keďže na konanie v jeho prvostupňovej aj odvolacej fáze treba nahliadať ako na jedno konanie, zodpovedá v tomto štádiu za to, že konanie nebolo do dnešného dňa právoplatne rozhodnuté. Posledným úkonom vo veci je procesné uznesenie z 18. júna 2024 a viac ako jeden rok nebol odvolacím súdom vykonaný ďalší úkon, ktorý by efektívne smeroval k meritórnemu rozhodnutiu.

8. Sťažovatelia zodpovednosť za priesťahy v napadnutom konaní a porušenie označených práv pripisujú výlučne krajskému súdu.

## III.

### Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

9. Sťažovatelia namietajú, že postupom krajského súdu v napadnutom konaní došlo k porušeniu ich základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

10. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo

na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98).

11. Pri sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy zjavná neopodstatnenosť sťažnosti môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných prietáhoch (napr. II. ÚS 93/03, III. ÚS 59/05, IV. ÚS 434/08, I. ÚS 210/2018), prípadne ak argumenty v sťažnosti sťažovateľa nepreukázali v čase podania sťažnosti takú intenzitu porušenia označeného základného práva, aby bola sťažnosť prijatá na ďalšie konanie (II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04, I. ÚS 192/2015).

12. V súvislosti s prípravou predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti ústavný súd zistil, že v konkrétnych okolnostiach posudzovanej veci ide o konanie, ktoré do dňa predbežného prerokovania sťažnosti ústavným súdom trvá celkovo takmer 12 rokov, pričom však napadnuté konanie vedené krajským súdom ako jediným označeným porušovateľom trvá 2 roky a 4 mesiace. V uvedenom období krajský súd uznesením sp. zn. 9Co/69/2023 z 18. júna 2024 rozhodol o pokračovaní v konaní s právnymi nástupcami žalovaných, pričom vydanie tohto uznesenia bolo podmienené výsledkami dedičských konaní prebiehajúcich po smrti dvoch žalovaných. Následne ostal krajský súd vyše roka nečinný.

13. Samotné konanie a jeho výsledok je nepochybne pre sťažovateľov dôležitý a ústavný súd v žiadnom prípade nemá v úmysle tento význam zľahčovať. Vnímajúc všetky okolnosti a dĺžku napadnutého konania pred krajským súdom, ústavný súd konštatuje, že dĺžka tohto posudzovaného obdobia nie je optimálna, avšak dosiaľ ju nemožno považovať za neúnosnú.

14. V tejto súvislosti ústavný súd podotýka, že z jeho judikatúry vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (III. ÚS 199/02, I. ÚS 38/04, IV. ÚS 221/05, I. ÚS 375/08).

15. V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietáhmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného týmto článkom ústavy (napr. II. ÚS 57/01), prípadne návrhu buď nevyhovел (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01, III. ÚS 59/05). K takémuto záveru dospel aj pri predbežnom prerokovaní tejto ústavnej sťažnosti.

16. Na základe uvedeného ústavný súd aj preto nevyhodnotil doterajšiu dĺžku napadnutého konania za nezlučiteľnú so základným právom podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právom podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Po preskúmaní ústavnej sťažnosti a postupu krajského súdu v napadnutom konaní dospel k záveru, že i keď je postup odvolacieho súdu poznačený prietáhmi, zatiaľ nesignalizuje nečinnosť v ústavne relevantnej intenzite, na základe ktorej by po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie bolo možné vysloviť porušenie sťažovateľmi označených práv postupom krajského súdu. Ústavnú sťažnosť sťažovateľov preto pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ako zjavne neopodstatnenú.

17. Na záver však ústavný súd dodáva, že toto rozhodnutie nepredstavuje prekážku rozsúdenej veci a v prípade, že nečinnosť, resp. neefektívna činnosť krajského súdu (resp. okresného súdu) bude pokračovať, sťažovatelia sa môžu opätovne obrátiť na ústavný súd s ústavnou sťažnosťou.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

**V Košiciach 9. septembra 2025**

**Luboš Szigeti**  
**predseda senátu**